Vaig saber que el meu fill tenia Síndrome de Down abans de néixer i no em va ni passar pel cap interrompre l'embaràs

Parlem amb la psicòloga Mariana Cazalá (a xarxes @psicomadreinclusiva), que és mare d'un infant amb Síndrome de Down i especialista en psicologia de la inclusió

[inicicentrareport]A les 12 setmanes d'embaràs de la meva criatura em van donar la notícia: el meu bebè **tenia moltes probabilitats de tenir Síndrome de Down.**

Cap dona està preparada perquè li donin aquesta notícia. I la manera en la qual ens la donen influirà directament en la decisió que prenguem, sobre si continuar o no endavant amb l'embaràs.

La doctora em va dir de manera clara i directa: "Pensa que és com un accident... però no et preocupis, pots interrompre l'embaràs".

Em va derivar per tal de realitzar-me una biòpsia de còrion sense que pogués escollir si fer-la o no i vaig haver d'entrar sola pels "protocols de la COVID". **Dies més tard em van confirmar el diagnòstic:** duia al ventre un nen amb Trisomia 21.

Tot el que em van dir sobre el Síndrome de Down va ser negatiu, i en cap moment em van mencionar les ajudes, les fundacions i centres d'estimulació primerenca a les quals podem anar les famílies donat el cas.

El doctor al qual em van derivar es va sorprendre quan li vaig dir que volia seguir endavant. Vaig decidir buscar informació i vaig veure que **el 97% de les dones decidien interrompre l'embaràs.**

I no només això, sinó que a la majoria d'aquestes dones que decideixen avortar no se'ls parlava de **la Síndrome Post Avortament,** que té efectes similars a l'estrès post traumàtic, ni se'ls ofereix un acompanyament psicoemocional per acompanyar aquest procés. És un dol silenciat, un gran també en la nostra societat, del qual ningú en parla.

Per mi tot plegat és **violència obstètrica, és una pràctica eugenèsica** que va en contra dels drets de les persones amb discapacitat. Les mares tenim dret a que se'ns presenti una informació completa i actualitzada, sense judicis personals ni paternalistes. I que se'ns expliquin els pros i contres de cada alternativa. Hem de poder estar informades per tal de prendre una decisió de forma lliure i conscient.

La realitat que viuen les persones amb Síndrome de Down i les seves famílies **és molt diferent al que la societat imagina.** Es pot ser molt feliç tenint un fill o filla amb discapacitat i aprendre moltíssim d'ells i elles.

La nostra societat necessita obrir els ulls i el cor. Comprendre que la diversitat forma part de la humanitat des del principi dels temps i que totes i cada una de les persones som éssers valuosos, únics i amb **drets a ser estimat, respectat i acceptat tal com som**.

El testimoni en primera persona de Mariana Cazalá, recollit per la periodista **Alba Carreres**
Fotos cedides per Mariana Cazalá
Llegir més «Històries de vides» *aquí*

[ficentrareport]


```
.amp_fitxaautor_2 {
 background: #ffffff;
 color: #b44f52;
 border: 1px solid #b44f52;
 border-radius: 10px;
 margin-top: 2rem;
 padding: 15px;
}
.amp_fitxaautor_2 a {
 color: #b44f52;
}
```


```
.amp_fitxaautor_2 {
 background: #ffffff;
 color: #b44f52;
 border: 1px solid #b44f52;
 border-radius: 10px;
 margin-top: 2rem;
 padding: 15px;
}
.amp_fitxaautor_2 a {
 color: #b44f52;
}
```